

Heinrich Dringenberg

Rector Universitatis Rostochiensis Hinricus Dringenberg/ Hebraeae Linguae, uti & Catech. Christ. Profess. ... ad Exequias quas Filiolae ... Sophiae-Mariae Laurembergiae, Parentes luctu ac dolore plenissimi, hodie Hora 1. paratum ibunt, Omnium ordinum Cives Academicos ... invitat : [P.P. sub Sigillo Rectoratus, ipsis KL. Octobr. Anno M. DC. LXVIII.]

Rostochii: Kilius, [1668]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn773013768>

Druck Freier Zugang

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

HINRICUS Dringenberg/

Hebraeæ Linguæ, uti & Catech. Christ. Profess,

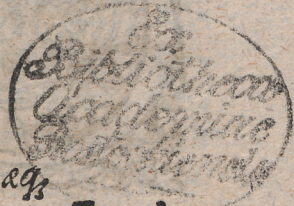
Publ. Facultatis item Philosophicæ hodiè

DECANUS;

ad Exequias

quas

Filiolæ suæ tenerrimæ Scitissimæq;

SOPHIÆ-MA-
RIÆ LAUREM-
BERGIÆ,

Parentes luctu ac dolore plenissimi,

hodiè Horâ I.

paratum ibunt,

Omnium ordinum CIVES ACA-
DEMICOS seriò studiosèq;
invitat.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad, Typogr.

447

FP Lauembeg, Sophia 1668

Uæ hodiè MATRI TERRÆ
inferetur, tua, VIR Amplissime,
Filiola, unum saltem vivendo
complêrat annum. Adeòq; quò
concisior ei ætas contigit, eò mi-
norem de sese scribendi impo-
nit nobis vel difficultatem, vel
materiem. Quid enim operosi
afferatur in eam, quam necdum vitia conspurcârant,
nec illustrârant virtutes? Sanè si nascendo fomitem,
statim peccatorum alere, aut mox ostendere origi-
nem, turpitude est aut dehonestamentum (uti est om-
ninò) universum terrarum orbem isthoc pacto ex-
secreris; nemo enim non ita nascitur. Aut si per sa-
crum isti negotio destinatum fontem renasci, potesta-
te inferorum exire, cœloq; mancipari, gloriosum est ac
apprimè laudabile (uti est revera) non omni id quidem
homini commune fuerit, sed omni tamen Christiano:
Cuiq; enim fidelium hæc altera, per divinam gratiam,
conceditur nativitas. Ut adeò Filiola tua nil præ cete-
ris peculiare habuerit, propter quod vel vituperari
posset, vel laudari mereretur. Ni dignum fors enco-
mio & publicâ de prædicatione, quòd naturalis jam tùm
con-

conspēcta in ipsa fit indoles, ingeniivē donitas, magna suo tempore clarissimamq; editura virtutem. Sed enim quantum etiam habeant hujuscemodi igniculi *instar*, non possunt esse tamen absolutæ laudis argumentum, quòd reapse necdum quicquam eximii ponant, facileq; extingui ac verti queant in contrarium: Hinc adeo sedet nobis sententia, commentationem funebrem, quæ tam sterilis sit materiei, tamq; angustis scribentem spaciis includat, isthoc adornare pacto, uti nonnulla, quæ tibi, **VIR Nobilissime**, erigendo sint consolandoq;, afferamus. Quâ tamen operâ non antè fungemur, quàm *Majores SCITISSIMÆ* recensuerimus. Quorum tanta est profectò, fuitq; semper dignitas atque eminentia, uti cum præcipuis Provincie Urbisq;, imò vel orbis familiis contendere de principatu, imò plerisq; præripere palmam possit. Et non minutum est sanè, eximio magnoq; ortu feri, pertinetq; ea gloria ad jam vitâ etiam functos. Patrem te habuit, **VIRUM Nobiliss. Consultissimumq;, DN. JACOBUM-SEBASTIANUM LAUREMBERGIUM**, J. U. D. Pandectarumq; Professore celeberrimum, quin Consistorii Ducalis Assessorem gravissimum, Collegam & Amicum nostrum honoratissimum: Matrem, verò grande Feminarum decus ac ornamentum, **ELISABETAM Spengmanæ**. Avus paternus fuit **DN. PETRUS LAUREMBERGIUS**, Med. D. ac humanitatis Profess, Publ. **VIR summus**, & **Clarissimum Acad,**
quon-

quondam nostræ lumen: Avia paterna, luculentissimum MATRONARUM exemplar, MARGARITA CRAMONS, DN. JACOBI CRAMONS, Civis ac Negotiatoris olim nostratis primarii; ejusdemq; conjugis MARGARITÆ SIBETHEN, Matronæ honoratissimæ, & ex nobili *Britannorum* sanguine oriundæ, filia, etiamnum, per DEI gratiam, superstigans, Neptisq; suæ necem nimiooperè dolens. Quem jam porrò latet Proavus paternus, DN. GUILIELMUS LAUREMBERGIUS, Phil. ac Med. D. ejusdemq; uti & superiorum Math. Professor, nec non Facult. Medicæ Senior suo tempore venerandus, practicusq; felicissimus; in *Prædio Salingensi*, cui *Laureo Monti* nomen, abs quo & cognomentum primum nactus est, quarto ab *Ubiorum* coloniâ milliari, parentibus natus honestissimis? Quem latet uxor ejusdem N. MEMMIA, Excellentissimi DN. PETRI MEMMII, Med. Profess. celeberrimi Filia? Imò quem latet altera proavia, JOANNA LONGOLIA, Nobilis *Ultrajectensis* Batava, Phœnix sexus sui, & fulgidissimum jubar? Ceterum nec obscurus est Avus maternus, VIR prudentissimus spectatissimusq; DN. SIMON Spengman / REIP non ita pridem *Stralsundensis* magnæ auctoritatis Senator, DN. HINRICI Spengmans, dictæ Civitatis olim pariter Senatoris gravissimi, nec non MARGARITÆ CORNELIÆ, in Hollandiâ conspicuis eximiisq; natæ parentibus, filius, Lucemq; deniq; habet oppidò eximiam Avia materna,
ANNA

ANNA HAGEMEISTERIA, celebris & perantiquæ
Familiaë Matrōna, & virtutibus decoratissima, Iste est
sanguis, cui originem TUA, VIR Ampliss. debet suam,
supra modum præstans ac clarus. Ipsa, si supervixisset,
securura, sine dubio, Parentum majorumq; fuisset
vestigia, neq; exiguum generi suo intulisset splendorum.
Sed aliter visum cælo. Quò migrare iussa celerius,
quàm ullo unquam pacto existimavisses. Scilicet noluit
diu hærere terris hisce nostris TUAM DEUS; maluit
mox sibi repetere, uti in cœlestium SOPHIA mansione
σοφία virtutemq; compendio & sine remorâ addisceret,
quam ceteroquin apud nos, non nisi tractu annorum,
varièq; impedita, doceri quivisset. Quâ profectò
in re magna constituta est felicitas. Sed quid quòd
tanta tibi succubuerit spes tamen, aut in herbâ
quasi extincta sit? Quo animo tam festinam, PARENS,
habebis SOPHIÆ-MARIÆ necem? Credam equidem,
tristi dolenteq; Sed audi, præter sacrum divinumq;
codicem, quem sat studiosâ versavisti, scio, manu
pariter menteq; audi, inquam, præter ista divina,
ex Gentilibus Sapientissimum SENECA, O Ignaros,
dicentem, *quibus non mors, ut optimum inventum Nature
laudatur: quæ sive felicitatem includit, sive calamitatem
repellit; sive satietatem aut lassitudinem Senis terminat;
sive juvenile ævum, dum meliora sperantur, in flore deducit;
sive pueritiam infantiamve ante duriores gradus revocat;
omnibus finis, multis remedium, quibusdam votum, de nul-*
lis

lis melius merita, quàm de his, ad quos venit antè, quàm invocaretur. Scilicet nunquam fit ante tempus, quod fieri omni tempore potest. In omnem ætatem morti patet aditus. Inordinata vita est hominum. Nullum penitus mors ordinem observat. Et senes decrepitiq; cunctantur; & festinant juvenes, præcipitantq; pueri; & infantes primo de vitæ limine detrahuntur. Hic tardius licet, ille ocyus, hic maturus, ille acerbus: Nemo non moritur. Hæc summa est. Ubi verò & quâ ætatis parte quis pereat, non multum interest. Esto: acerbus quis moriatur; morte profectò satis maturuit. Hinc adeò intelligitur, parùm interesse inter illum, qui unum, & qui centum annos vixerit; nisi quòd hic, quò ætate gravior, eò peccatorum quoq; falce gravatus magis onustusq;, Patribus suis adnumeretur. Luculentæ sapientiæ instar plerisq; est Gentilibus, quod *Silenum* à *Midâ* captum, pro suâ ei missione, referendæ gratiæ ergò, respondisse ferunt: *Non nasci, homini longè optimum esse; proximum autem, quamprimum mori.* Prius quidem illud omninò dignum erat, quod madido ore *Silenus* proferret, asininisq; auribus *Midas* exciperet. Quomodo enim queat optimâ conditione esse, vel optimum qui habere, qui neq; sit, neq; fuerit? Quomodo melius sit, nihil esse, quàm creaturam ratione instructam esse? DEI imaginem esse? Ceterùm posterius minimè improbamus, tanquam rectè præclarèq; *Sileno* monitum; concinitq; omninò pervulgatum illud *Menandri*.

nandri; ὃν θεοὶ Φιλῶν, ἀποθήσκει νέθ. Certè non aliter cum
vitâ nostrâ comparatum est, ac cum fluminum undis,
quæ in oceanum devolvuntur: aliæ namq; neq; longâ,
neq; difficili viâ exitum inveniunt; aliæ verò, quæ pro-
pè fontes ipsos excipiuntur, & diu in itinere hærent, &
é catarractis præcipitantur, & ambagibus atq; anfra-
ctibus exercentur: Non aliter in vitâ humanâ omnes
metam properamus ad unam. Qui ab eâ longiùs absunt,
iter sicut diurnum, ita quoque molestum magis con-
ficiunt; plures difficultates experiuntur, & majores ex-
antlant labores. Rectè profectò & præclarè iterum,
maximus SENECA, *Non est, ait, quòd quenquam pro-
pter canos aut rugas putes diu vixisse. Non ille diu vixit, sed
diu fuit. Quid enim? illum putas multum navigasse, quem
seva tempestas à portu exceptum, huc illuc tulit, ac viribus
ventorum ex diverso furentium per eadem spacia in orbem
egit? Non ille multum navigavit, sed multum jactatus est.*
Quemadmodum igitur pelago fortè isto tempestuoso
fluctuans, & in portum quanto cyùs secundis ventis de-
latus; aut veluti duro carcere clausus, ac inopino lûge
redemptus, vel cancellis ruptis fractisq; liberatus, maxi-
mam felicitatis partem indeptus fuisse creditur; Sic
quò citiùs quis in tuto vehi, aut corporei carceris vin-
culis exsolvi incipit, eò beatiori res ejus ac fortunatori
loco, jure meritoq; esse reputaveris. Atque hac quidem
ratione præcipitatum, AMICE, Filiolæ mortem ferēs,
ex istoq; fonte medicinam luctui peres, atque solatium.
Quod

Quod de ademtâ ceteroqui magna tibi spe movebatur, id nec ipsum profectò tale est, uti ea propter indolere nimio perè, aut angianimo debeas. Enimverò habes, per DEI gratiam, quibus jaçturam hanc quidem, farcias, superstitantes Filias alias. Et prætereà quùm, ipse DEUS noluerit, ut in SOPHIA-MARIA magnarum spem rerum figeres, morem, si pius es, qui es omninò, gerere debebis, divinamq; voluntatem protuâ utique habere ipsius.

Ceterùm, quùm hac ipsâ die supremũ exequiarum honorè exanimi tantùm nò ostensæ prolis corpusculo præstare Parētes mœstissimi decreverint, nostrarũ utiq; partium, CIVES ACADEMICI, fuerit, frequentes in funere comparere. Enimverò præcipuum humanitatis officium est, non negligere mortuos. Nec ea ipsa benivolentia, aut pietatis iste adfectus ullum alium magis ordinem, quàm vestrum, decet. Itaque non detrectabitis, quæ vobis imponuntur, partes, sed munia potius vestra copiosè explebitis; lenituri vel eâ etiam ratione Parentum dolorem, & insuper, quàm Eminentiissimæ LAUREMBERGIORUM familiæ studiosi, quã DN. COLLEGÆ, VIRI de Academiâ præclarissimè cotidiè merentis, observantes, quàm deniq; reverentes obsequiosiq; erga magistratum sitis, reapse ostensuri.

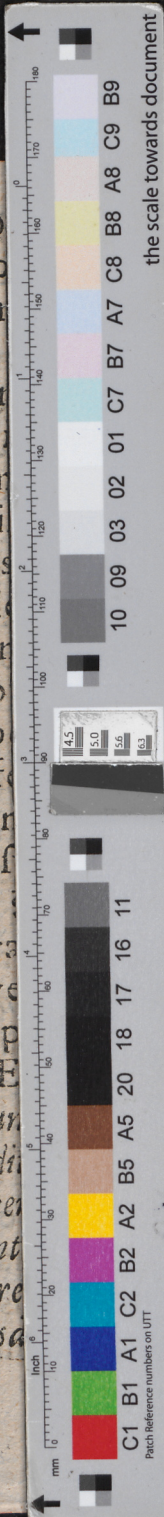
P.P. sub Sigillo Rectoratus, ipsis KL. Octobr.

Anno M. DC. LXVIII.

Convenietur in Aede JACOB. Horâ 1.

ANNA HAGEMESTERIA, celeb
Familia Matrona, & virtutibus deco
fanguis, cui originem TUA, VIR Am
supra modum præstans ac clarus.
let, secutura, sine dubio, Parentum
vestigia, neq; exiguum generi suo
rum. Sed aliter visum celo. Quò m
rius, quam ullo unquam pacto existi
noluit diu hære terris hisce nostris
maluit mox sibi repetere, uti in celo
mansione *σοφίας* virtutemq; comper
rà addisceret, quam ceteroquin ap
tractu annorum, varièq; impedita, do
profectò in re magna constituta est
quòd tanta tibi succubuerit spes tan
quasi extincta sit? Quo animo tam fess
habebis SOPHIÆ-MARIÆ necem
dem, tristi dolenteq; Sed audi, præ
numq; codicem, quem sat studiosà ve
nu pariter menteq; audi, inquam, p
ex Gentilibus Sapientissimum SENE
dicentem, quibus non mors, ut optimu
ra laudatur: quæ sive felicitatem includit
repellit; sive satietatem aut lassitudin
sive juvenile ævum, dum meliora sperant
sive pueritiam infantiamvè ante duriore
omnibus finis, multis remedium, quibus a

antiquæ
Iste est
et suam,
ervixis-
fuisse
plendo-
la cele-
Scilicet
DEUS;
PHIA
remo-
on nisi
et. Quâ
ed quid
herbâ
RENS,
n equi
m divi-
no, ma-
divina,
gnaros,
Natu-
ritatem
minat;
deducit;
erocat;
de nul-
lis